

Zweven tussen
donker en licht

Fenna Koopman

Schrijver: Fenna Koopman
Omslagontwerp: Fenna Koopman
ISBN: 9789403882888
© Fenna Koopman

Voorwoord

Ik loop op regels die ik niet heb gekozen, alsof m'n leven is geschreven door onbekende hand. Mijn pen wil rebelleren, het verhaal herschrijven, maar het lot houdt telkens stand. Verslagen, maar vastberaden, schreeuw ik dan: Dit is mijn verhaal! Maar de inkt blijft doof, het papier onveranderd, toekomstige pagina's nog kaal. De tijd blaast door de pagina's, geen weg terug naar het begin. Wat geschreven staat, dat blijft. Niets dat ik aan kan passen. Ook nergens tussenin. Toch lees ik luid de zinnen, die ik liever had verzwegen. In de hoop dat ergens mijn stem tussen de woorden mag bewegen.

Proloog: Kleurplaat

Op de kleurplaat die mijn lichaam is,
lees je tussen DNA mijn verhaal.
Kleuren spatten, kleuren verbleken.
Kleuren ingetogen, kleuren royaal.

Lila nu de kleur van mijn nagels,
volgende week zijn ze rood.
Groen is al wat jaren mijn maag,
voor mijn trek geen dieren dood.

Blauwe rivieren zijn mijn aders,
die door mijn lichaam deinen.
Oranje vuur brandt in mijn borst,
waar vlammen flikkerend schijnen.

Goudbruin zijn mijn sproetjes,
gestrooid over neus en wang.
Ze hopen dat de zon ze kust
voor een gespikkeld behang.

Mijn hart ooit zachtroze en vol,
kloppend van hoop en verlangen.
Draagt nog een donkere schaduw,
door pijn en verdriet gevangen.

Donker

Uitgeput

De batterij is leeg,
de motor oververhit.

De brandstof is op,
de rek uit het elastiek.

De lucifer is opgebrand,
het vuur uitgedoofd.

De emmer is overgelopen,
de plant uitgedroogd.

Als een ballon zonder lucht,
futloos, ten einde raad.

Vermoeid, overprikkeld,
overbelast, overspannen.

Burned-out

Warboel

Ik weet niet wat ik voel,
maar wel dat het veel is.

Mijn
hoofd is een
warboel,
mijn hart een wildernis.

Ik zoek naar mijn koel,
maar alles gaat steeds mis.

Oplader

Ik kan mijn oplader niet vinden.
Ik heb echt overal gezocht:
tussen verplichtingen,
onder verwachtingen,
naast alles wat ik meedraag.

Nu loop ik rond op 10%.
Mijn scherm is al gedimd.
Meldingen blijven binnenkomen.
Nog iets erbij.
Nog een taak.

Mijn batterij knippert rood.
Niet dramatisch,
meer als een waarschuwing
die alleen ik kan zien
en kan voelen.

Misschien moet ik gewoon
even uit.

Niet op stil.
Op vliegtuigstand.

Rouw

Ik verloor een stukje van mezelf
toen mijn energie op was.

Ik verloor een stukje van mezelf
toen ik lamgeslagen was.

Ik verloor een stukje van mezelf
toen de angst het overnam.

Ik verloor een stukje van mezelf
toen de paniek toesloeg.

Ik verloor een stukje van mezelf
toen alles te veel werd.

Ik verloor een stukje van mezelf
toen ik een pauze nam.

Ik verloor een stukje van mezelf.

Dat krijg ik nooit meer terug.